

EXEMPLUL CONVINGĂTOR POARTĂ HAINE DE LUCRU

tie, o listă de priorități cu cerințele cetățenilor. Dacă le uiti, te uitați ei. Apoi, trebuie unite forțele într-o direcție unică. Adică să te apuci de treabă. Să nu amini. O aminare atrage altă aminare, pe cind o treabă rezolvată atrage rezolvarea altora. Să vă dau un exemplu! Sătenii noștri cresc ceva oi. Tot umbrau cu lina la torș prin județul Neamț, în depărtări. Am bădăci că facem, neștiu

Am notat că facem o secție de dă-
răci, am și început să căutam ce
ne trebuia. Daracul a înlesnit alte
două treburi : cu ulumul îndepin-
nim mai ușor sarcina de livrare a
linii, plus că oamenii, dacă nu se
mai chinuiesc pe drumuri cu baloții
de lână, înclină și mai mult să
crească oi. Și acum vom face și sec-
ție de tors, până în trimestrul trei,
iar după ala, cine știe ce idee ne
mai vine. Că o rezolvare trage pe
alta, cum vă spuneam.

[illegible]

— Cum reușiți? Care e primul pas către rezolvarea acestei probleme?

siliului popular care locuiește în case cu curte să încheie contracte și să-și îndeplinească livrările conform planului. Fără acest exemplu va fi dificil și neprincipal să te adresezi celorlalți producători. Aplicăm a această regulă și în alte părți, în care am activat, încît cred foarte mult în importanța ei.

L-am întrebat, cum era firesc, și pe primul din Brădești, tovarășul Sorban Istvan, ce produse au contractat și cit au livrat la fondul de stat dînsul și colaboratorii direcți.

— N-a contractat și n-am livrat pentru că noi nu locuim în comună. Facem naveta la Odorhei.

— Dar ceilalți încadrati din personalul consiliului popular?

— Toți fac naveta. Nimeni nu-i localnic.

N-am mai pus și întrebarea unde-si asigură această grupă compactă de navetiști aprovizionarea. Oricare din variantele răspunsului ar fi fost penibilă. Confruntarea celor două experiențe relevă însă

chestiune mai importantă chiar
poate funcționa bine un consiliu
popular, în care întregul personal
de la primăria registrator — și
cu ochii la stația de autobuz? Fără
îndoială că nu, iar această înfrimă-
re clară denotă întorcându-ne la
tema documentării — că perpetua-
rea confuziilor de experiențe,
înzădărită de obstacole la orice ară
analiza realității faptelor, privite
nu izolat, ci în continuă comparație
cu cel mai bun poate în revanșă
nu numai pentru că în cauză. Și
beneficiarii directi și indirecti

lor superioare dobîndesc o imagine mult mai exactă, deci mai utilă, dacă-și pun sistematic, perseverent, pînă la obsesie îndrăznim a zice, întrebarea elementară, abeculei schimburilor de experiență: de ce unii pot, iar alții nu?

**Sergiu ANDON
Nicolae ȘANDRU**

că printre cei care trebuiau să prindă trenul se afla și delegatul unei întreprinderi producătoare de sare care trebuia să trateze într-o localitate anume, la o oră anume, problema (tot „secundară”) a pungilor de ambalat, pentru ca sarea să poată fi livrată unităților comerciale. Delegatul n-a ajuns la timp, pungile n-au fost livrate, sarea a rămas în stocul întreprinderii.

derii, iar — un timp — în magazine s-a resimțit lipsa sării de bucătărie. Cumpărătorii se vor fi întrebat probabil „de ce”? Să presupunem că însuși șoferul cu pricina s-o fi întrebat, în calitate de cumpărător : „De ce lipsește sarea din magazine”? Cine ar fi trebuit să-i răspundă ar fi

trebuie să-i spună următoarele: „Pentru că, din vina dumitale, în ziua X delegatul întreprinderii producătoare a pierdut trenul”.

Ce argument ar mai fi necesar în cazul de față spre a demonstra că lucrurile „mărunte” din activitatea fleacăruia se răsfrâng asupra tuturor, că atunci când e vorba de datorie nu există mărunțișuri, nici

"mici" și nici "mări"? Există doar responsabilitate! În această trebură săi caracterizeze în egală măsură activitatea tuturor.

De bună seamă, lista unor asemenea "mărunișuri" sau "mărunțuri" poate fi completată.

În condițiile în care principalele preocupări ale societății constă tocmai în îmbunătățirea continuă a calității vieții, în creșterea calității muncii fiecăruia și-a tuturor, "mărunișurile" vieții nu sînt deloc mărunte. Și, mai ales, eliminarea acestora depinde de activitatea fiecăruia, de atitudinea fiecăruia la locul sau de muncă.

